

žarek dobrote

2/XII
februar
2014

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• KARITAS je ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski
V LUČI STROKOVNOSTI

4 ••• Pomoč osebam v stiski pri odkrivanju njihovih
lastnih moči, 2. del

MEDGENERACIJSKA SOLIDARNOST

6 ••• Komunikacija med generacijami

SPREMEMBE V ZAKONODAJI

8 ••• Posvet »Spremembe Zakona o socialnem varstvu«

8 ••• Grešnike svariti

KOPER

10 ••• Duhovna obnova za sodelavce Karitas v Bertokih

10 ••• Umetniki za Karitas v Ljubljani na dveh lokacijah
LJUBLJANA

13 ••• Dobrota ne pozna ne časa ne kraja, pozna le srce
MARIBOR

14 ••• Praznični december v Domu sv. Lenarta

15 ••• O obiskih ŽK v domu za starejše

15 ••• Adventno srečanje starejših in invalidov

MURSKA SOBOTA

15 ••• Prva pravna pomoč

17 ••• Tržnica Karitas 2013

17 ••• Izobraževanje in usposabljanje prostovoljcev za
domačo nego

NOVO MESTO

17 ••• Obiskovanje starejših, bolnih in varovalcev VDC
Brežice

18 ••• Karitasova »civilna vojska« sliši na Klic dobrote

19 ••• Uresničena pomoč Karitas na Filipinih

VABLJENI

V soboto, 8. marca 2014, vabljeni na romanje alkoholikov in vseh, ki trpijo zaradi alkohola in drugih odvisnosti, na Brezje. Pričetek bo ob 10.00 s sveto mašo, sledilo bo **predavanje dr. Christiana Gostečnika z naslovom »Vloga žene na poti zdravljenja«** in pogovor z ozdravljenimi.

V nedeljo, 30. marca 2014, pa vabljeni na romanje na Sveto Goro v znamenje solidarnosti do vseh, ki trpijo zaradi alkohola. Romanje sodelavcev Karitas in dekanije Nova Gorica se bo pričelo ob 14.00 s križevim potom in ob 16.00 nadaljevalo s sveto mašo.

USKLAJEVANJE POKLICNEGA IN DRUŽINSKEGA ŽIVLJENJA

Mojca Kepic

Vstopili smo v leto 2014 in prav to leto praznujemo dvajseto obletnico mednarodnega leta družine. Leto nam ponuja priložnost za osredotočenje na vlogo družine. Neuradno pa se že nekaj časa predvideva, da se bo leto imenovalo Evropsko leto usklajevanja poklicnega in družinskega življenja. V okviru le-tega bi bil poudarek na: zagotavljanju ravnovesja med delom in družinskim življenjem, izboljševanju socialne integracije, spoprijemanju z revščino otrok in družin ter omogočanju kakovostnih zaposlitev, ki bi zagotavljanje oskrbo otrok, ustrezne plače, varnost pri delu in delovne pogoje, ki upoštevajo družinsko življenje.

O Evropskem letu usklajevanja družinskega in poklicnega življenja želimo spregovoriti tudi v prihodnjih številkah našega glasila. Že papež Frančišek je pri eni izmed homilij predstavil tri temeljne značilnosti družine: ki moli, ki ohranja vero in ki živi veselje. »Resnično veselje prihaja iz globoke skladnosti med osebami, ki jo vsi v srcu čutijo in hkrati čutijo lepoto ob tem, da so skupaj, da se medsebojno podpirajo na poti življenja,« je poudaril sveti oče.

Velika družina pa smo tudi prostovoljci Karitas, ki preko svojih vsakdanjih dejanj za sočloveka izkazujemo in živimo vero, veselje in ljubezen. Molitev nas povezuje in ohranja trdne.

*Vem, da boste od ljudi vselej slišali:
"Nimam časa."*

*Toda če nimate časa
za en večer ali vsaj eno uro na teden,
ko bi se zbrali vsi družinski člani,
potem družini ne dajete prednosti.*

(Oprah)

**Napovednik dogodkov
tokrat najdete na strani 7!**

• FOTO NASLOVNA STRAN Mateja Urbančič in ZADNJA STRAN Peter Tomažič •

tema meseca

KARITAS JE LJUBEČA SKRB CERKVE ZA LJUDI V STISKI

Imre Jerebic

Spoštovani sodelavci Karitas! Začetek leta je običajno začetek načrtovanj osebnega, družinskega, službenega dela. Tudi na ravni Slovenske karitas smo se odločili, da bomo pripravili Strateški načrt Slovenske karitas za obdobje 2014–2018.

Prepričan sem, da bomo s skupnimi močmi pripravili dober dokument, ki bo opredeljeval prioriteta področja dela, strateške in operativne cilje ..., toda naše delo in naši naporji morajo biti v ozki povezavi s poslanstvom in vizijo, na kateri gradimo naše delo. Seveda je temelj našega dela evangelij Jezusa Kristusa, zakramentalno in molitveno življenje, a poslanstvo in vizija nas konkretno umerjata v služenje tretjega stebra življenja Cerkve.

Gre za to, da bi videli, za kaj smo poslani kot sodelavci Karitas, ali videti in biti poslan od Kristusa.

V treh stavkih smo snovalci strateškega načrta zapisali vizijo in poslanstvo:

Karitas – ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski.

Glas revnih v družbi.

V službi človekovega dostojanstva.

Smo ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski

Ljubečo skrb Cerkve je možno uresničevati samo iz notranjega prepričanja, da nas je Kristus poklical v to službo in da smo se svobodno odločili stopiti na to pot. Kaj hitro se kot milni mehurčki razblinijo npr. pričakovanja, da nam bodo družba in uporabniki pomoči hvaležni ali da bi jih mimogrede naučili drugačnih vzorcev obnašanja in življenja ali iz njih naredili »naj naj« ljudi.

Ne gre za to! Lahko smo dobri svetovalci, dobri socialni delavci, debri terapevti – hvala Bogu. **Najprej gre za našo ljubečo skrb za konkretnega človeka v stiski, ki je pred nami, in naš človeški odnos in pristop do njega.** Morda gre pri ljubeči skrbi najprej za naše očiščenje oziroma za to, da si snamemo masko z obraza ali da nismo igrali vlogo usmiljenega Samarijana in si upamo pokazati svojo majhnost in omejenost.

Pri ljubeči skrbi si postanemo blizu z nekom, ki je v stiski, in nam ni žal napora oziroma tega zmoremo z notranjo energijo. Ljubeča skrb nas žene naprej in naprej, ker gre za dar od zgoraj, ki ga je treba znova in znova unovčiti.

Ta naša ljubeča skrb je vseh barv: od bleščeče do temne, od mavrične do sive, od meglene do jasne. Ljubečo skrb Cerkve bom pojasnil z zgodbo: Pred nekaj tedni se je oglasil pri meni župnik srednjih let, doma nekje na Štajerskem. Ni bil v dobri koži niti v dobri kondiciji. Ne morem več, ne spleča se, vse je vzel hudič ... Poskušal sem ga malo »potroštati« in mu prisluhnuti. In začel mi je pripovedovati staro in svežo zgodbo ljubeče skrbi Cerkve za človeka v stiski. V stari zgodbi ljubeče skrbi Cerkve za človeka – begunca je zastavil vse svoje premoženje, svoje organizacijske in menedžerske sposobnosti in spravil skupaj 3500 EUR, da se je lahko begunska družina vrnila v svoj kraj v novo majhno hiško. Na veliko vrat je potrkal, veliko kilometrov je prevozil, nekaj let življenja zapravil, da je begunska družina danes na varnem in srečna.

Druga zgodba ljubeče skrbi Cerkve je bolj sveža in bolj današnja. Župnik kolega mu je nekega jesenskega dopoldneva pripeljal zgaranega mladega fanta, ki so ga povsod postavili na cesto. Ti znaš s takimi, se je pošalil kolega in mu ga izročil v dar. Priletna gospodinja, ki sama rabi pomoč, ni bila vesela takega darila. Po nekaj dneh mu je našel prijetno sobico, da je bil na svojem in bolj svoboden, a vrata župnišča so mo bila vedno odprta. Zgodilo se je, da so, ko je župnik maševal v cerkvi, razne stvari izginjale iz župnišča. Gospodinja je bila zelo nejevoljna – preveč ste dobri, vse bo odnesel iz hiše! Kaj narediti? Seveda fant ni priznal, da ima dolge prste, tudi v primeru, ko je župnik dokazal, da je določen predmet njegov. Naj ima tisti pisker, samo da gospodinja ne ve, da je naš!!!

Pa še to je dodal župnik s Štajerske: »Dolgi prsti so naju povezali, ti mi pa daj dva paketa hrane – enega za mojo gospodinjino in enega za mojega fanta z dolgimi prsti.« •

Foto: Tatjana Splichal

v luči strokovnosti

POMOČ OSEBI V STISKI PRI ODKRIVANJU NJENIH LASTNIH MOČI, 2. del

Jana Metelko

4 Ga. Marjana se je oglasila še enkrat s podrobnejšimi pojasnili glede svoje materialne stiske, njeno sporočilo glede sina pa je bilo tokrat že bolj spodbudno, tudi samomorilnih misli ni več omenjala: »Ga. Jana, najlepša hvala za vaš odgovor in res ste našteji kar nekaj možnosti. ... Sin je zaspal, da se lahko malo oddahnem. Sva pa danes imela medsebojno komunikacijo precej boljšo. Najprej sva se seveda skregala, ker ko je prišel iz šole, je bila spet prošnja, da bi mu kupila nekaj, kar si želi. Seveda sem mu razložila, da morava paziti na vsak evro in ne morem, in temu je seveda sledil izbruh jeze in kričanja, ki pa ni tako dolgo trajal kot po navadi, ampak samo kakšno uro. Potem je seveda sledilo par ur tišine in vsak v svojem kotu. Zvečer ob osmih pa sva skupaj gledala film in se imela prav lepo, nakar je začel pogovor o tem, da ga je strah, in zato tudi postane žaljiv in nesramen. Ko je začel govoriti, kako ga je strah, da ne bova imela kaj jesti in kje živeti, in da se boji, da ga bom dala stran, ker je tako poreden, se mi je trgalo srce. Da večkrat joka, ko je sam, saj se boji, da bom šla ali pa zbolela in umrla, ker me tako jezi. Da razmišlja, kaj bi naredil, če bi bilo tako – da bi ušel iz zavoda ali od koderkoli že ali pa se kar ubil, ker ima samo mene. Temu je sledil jok, ob katerem se vsaki mami srce trga. Da si želi samo varen dom in da ga zelo skrbi, kaj bo ... No, takšne stvari, ki jih ima v glavi, in skrbi so pa res malo preveč za otroka, in res mi je bilo tako hudo, ko sem mislila, kako trpi, namesto da bi razmišljal o nogometu in o tem kot drugi otroci ... Zdaj, ko gledam njegov lep obrazek, ko mirno spi, šele jokam in razmišljam, zakaj je to življenje tako krivično. Ko sem ga potolažila in se pogovorila z njim, mu je odleglo in je rekel, da je vesel, da sva se pogovorila. Samo ker je zelo bister fant, mu je jasno, da sva v težki situaciji in sama. Samo tebe imam, mami, je jokal in me stiskal tako močno, da sem komaj dihala ... Sedaj grem poskusit zaspal, sem se vam hotela pa vsaj javiti, ker se spomnite in mislite na naju, hvala še enkrat. Marjana«

Foto: Andreja Urh

V odgovoru na njeno drugo sporočilo sem skušala najti **nove vire pomoči** za gospo, od različnih letovanj za otroke do socialne mreže: »Pravite, da vas skrb za sina izčrpava. Torej bi bilo treba najti poti za vašo razbremenitev: ... Če bi bil sin pri skavtih ali tabornikih, bi lahko hodil na tabore. Kaj pa z očetom, ima kaj stikov? Ali bi ga kdo od sorodnikov mogoče sprejel na počitnice? Mogoče bi vi kdaj kakšnega njegovega prijatelja sprejeli k vam za par dni, nato pa bi šel še vaš sin k njim.«

Glede samega odnosa s sinom se je izkazalo, da med njima ni takšne vrzeli, ampak sta kar tesno povezana. To je zanj lahko **svetla točka in pozitivni premik**: »Me veseli, kar pravite v zadnjem pismu, da je komunikacija med vama s sinom boljša. To se mi zdi res dobra osnova, na kateri lahko gradite. Zdi se, da je med vama zelo močno čutenje, saj je videti, kot da bi sin zaslutil, zaznal vaše črne misli, in se je vanj naselil strah, da vas izgubi. Lahko ste veseli, da sta tako povezana, očitno le nista tako nekompatibilna. Je pa gotovo vaš sin bolj zahteven otrok, če je hiperaktiven, pri čemer pa so pogosto pridružene še druge težave, zato verjamem, da ni enostavno in da ste mogoče sedaj prišli do roba izgorelosti. Vse dobro vam želim in veliko prijetnih trenutkov s sinom! Jana Metelko, dipl. soc. del.«

Za odgovor gospe pa sem prosila še našo vodjo Materinskega doma, ki jo je prijazno, a odločno **spodbudila k ukrepanju**: »Spoštovani! Ko je najtežja situacija, takrat si mora človek narediti indivi-

dualni načrt, kako naprej, postopoma. Vsakdo se znajde kdaj v stiski. Razlikujemo pa se po tem, da nekateri takoj poiščejo pomoč, nasvet, drugi predolgo čakajo ... Morda bi nekatere stvari bile danes za vas lažje, če bi že prej vprašali za pomoč, ampak pojdemo po vrsti. Pojdite takoj na Karitas. Na kratko jim razložite situacijo, da dobite najnujnejše, hrano. In tudi vse ostale stvari vam bodo razložili, kar vam je že sodelavka Jana. Pomembno je, da greste v akcijo, in to takoj. In bodo rezultati. Na eno samo svetlo točko se oprite. Naredite korak. Upam, da razumete. Psihoanalize je bilo dovolj. Če pa se želite osebno srečati, priti na razgovor, pokličite! Z Jano sva se z vami pripravljene uvesti, pogovoriti. Ni treba, da bi otrok šel v zavod in vi na cesto. V tem primeru morate poklicati v materinski dom za začasno nastanitev, da dobite Pomoč za MOČ, ki si jo zaslužite. Lidija Jerebic, vodja Materinskega doma»

Končni epilog zgodbe nam ni znan. Upam pa, da je gospa vendarle potrkala na kakšna vrata. **Le človek v stiski sam je namreč tisti, ki lahko stori odločilne korake. Razen, če gre za ogroženost otrok ali nasilje v družini, potem smo dolžni ukrepati tudi mi.** •

Zavod Pelikan – Karitas
Materinski dom
Gumnišče 5, 1291 Škofljica
Litijska 24, 1000 Ljubljana
tel.: 01 366 77 21,
fax.: 01 366 36 60
materinski.dom@karitas.si

medgeneracijska solidarnost

KOMUNIKACIJA MED GENERACIJAMI

Igor Vovk

Kako izboljšati komunikacijo med generacijami? Kako doseči, da se bodo starejši in mlajši več pogovarjali?

Zdi se mi, kot da je bilo še včeraj, ko nismo imeli interneta in mobilnih telefonov. V mojem otroštvu tega preprosto ni bilo. Na prste sem lahko preštel svoje prijatelje in pogovor z nono (babico) je prine-

sel zanimive zgodbe. Oba sva si imela veliko za povedati.

Danes je sleherni človek bombardiran z informacijami, zgodbami, tragedijami. Vest z drugega kontinenta pride v le nekaj sekundah. Z razvojem mobilnih telefonov in interneta smo povezani bolj, kot smo bili kadarkoli v zgodovini.

Razvoj sodobne komunikacije gre tako hitro naprej, da mu celo tisti, ki sodobne trende preučujemo, težko sledimo. Kar z gotovostjo vemo, je, da ne vemo, kakšne posledice sodobne poti komunikacije dejansko puščajo v ljudeh in medsebojnih odnosih.

Človeška ušesa in oči potrebujejo post. Prav nobene potrebe ni, da bi toliko videli in slišali. **V vsem tem vrvežu izgubljam čas in občutljivost za Boga, ki je ljubezen. Ker se ne osredotočamo, smo tudi v odnosih vse bolj mlačni. Vztrajnost v dobrem in slabem je razvodenela.** Žalostno dejstvo je tudi naraščanje ločitev.

STAREJŠI LAHKO NAREDIJO PRVI KORAK:

Vsaka generacija ima nekaj, kar lahko drugi nesebično podari. Predvsem pa je pomembno, **da druga drugo cenijo ter jo potrdijo v njeni vrednosti.**

V primeru, ko mlajša generacija starejše ne spoštuje, je na potezi starejša generacija, ki je tudi modrejša, da preneha igrati otroka, ki čaka na svojega očeta/mamo, temveč da prevzame pobudo in prva začne pogovor/ljubezen/odnose itd.

PREDPOGOJ ODNOSOV MED GENERACIJAMI JE SPOŠTOVANJE:

Že daljše obdobje nismo v vojnem času, in na plano so prišle tudi potrebe po pogovorih o tem, kaj nekdo doživlja oz. čuti. To je luksuz, a zelo nujno in naporno delo.

Prav je, da starejše generacije ozavestijo duha sedanjega časa in k mlajši generaciji pristopijo tankočutno in spoštljivo. Sem vsekakor ne spada odrezanost tipa: »Eh, boš že videl(a), ko boš toliko star(a) kot jaz. Tam, v čemer ti vidiš težave, jih sploh ni. Kaj toliko jamrate, poglejte, kaj vse imate ... mi tega nismo imeli. Kaj toliko kompliciraš, to je tako in tako. Itd.«

Sem vsekakor bolj sodi **spoštovanje mlajše generacije in njihovih težav**, ki niso namišljene, ampak predstavljajo v večini hude fizične in psihične napore, ki lahko presegajo boj za preživetje.

Pomislite samo, koliko časa smo starši danes zdoma zavoljo služb in boja za konkurenčno prednost. Kako hitro se vse odvija. Koliko denarja je tre-

Foto: Jana Lampe

6

ba prislužiti za osnovne stroške. Kako vse to negativno vpliva na odnose do otrok in zakona. Kakšne vrednote se danes propagira v množičnih občilih in kakšne posledice to pušča?

ISKANJE STIKA Z BISTVENIM: Starejši imajo edinstveno priložnost, da prisluhnejo mlajšim. Prisluhniti pomeni, da ne le poslušáš in si misliš svoje, temveč se na to, kar slišiš, odzoveš na način, da daš sogovorniku čutiti, da čutiš, kar on čuti (doživlja). Ko enkrat to uresničiš, vzpostaviš neprekinjeno vez s sočlovekom – tudi med dvema generacijama.

Brez iskanja odnosa s Kristusom je to zelo težko uresničiti. Kaj počne Bog drugega, kot da nas spremlja in poslušá ter joče in se veseli z nami – preprosto čuti, kar čutimo mi. Na tem mestu prosimo Njega, naj nam da moči, da se uživimo v mlajšo generacijo in naredimo prvi korak, drugi, tretji itd. Vsak bo zahteval napore, doživel bo zavrnitve.

Zavrnitve so nekaj normalnega. Mlajši bo vedno preverjal, ali starejši misli resno, ali bo dovolj vztrajen v prihajanju, ljubezni in brezpogojnem sprejemanju. Ko bo stokrat zavrnil, se bo odprl in tam se bo vzpostavila neprekinjena vez ljubezni.

KAPITAL STAREJŠIH: Razvoj sodobne komunikacije ne more ogroziti medgeneracijskih odnosov. **Prav starejša generacija ima kapital, ki ga mlajša nima** – brez da bi se v mladosti postili od sodobne komunikacije, veste, kaj pomeni se nekemu 100% posvetiti (brez zunanjih vplivov, SMS-ov, mailov, informacij, zvonjenj ...). Starejše generacije imate neprecenljivo izkustvo, ki ga lahko predate mlajšim – morda po sodobni komunikacijski poti. •

spremembe v zakonodaji

POSVET »SPREMEMBE ZAKONA O SOCIALNEM VARSTVU«

Živa Štiglic, Vključen.si

V ponedeljek, 13. 1. 2014, je mreža Vključen.si, ki deluje v okviru Zavoda Pelikan – Karitas, v sodelovanju s CNVOS-om organizirala posvet »**Spremembe zakona o socialnem varstvu**«. Posvet, ki se ga je udeležilo več kot sedemdeset predstavnikov organizacij, ki delujejo na področju socialnega vključevanja, se je začel s predavanjem **prof. dr. Rajka Pirnata**, vodilnega strokovnjaka s področja upravnega prava, ki nam je osvetlil **načine izvajanja negospodarskih javnih služb v Sloveniji** in razložil **možne načine vključitve programov socialnega varstva v Zakon o socialnem varstvu**, pri tem pa izpostavil tudi možne pozitivne in negativne posledice vseh obravnavanih možnosti. Posvet se je nadaljeval z razpravo o predlaganih spremembah, ključno izhodišče pri tem pa je bilo, kako zagotoviti stabilnejše financiranje socialnovarstvenih programov. Plod razprave sta sledeča dogovora:

- V zakon se vključi **obveznost financiranja programov iz državnega proračuna in možnost financiranja iz občinskih proračunov** (obveza financiranja iz občinskih proračunov se v sedanjo novelo ne vključi, saj bi to pomenilo, da morajo novelo podpreti vse občine, kar bi postopek zelo zavleklo).
- V zakon se vključi zaveza **trajnega financiranja socialnovarstvenih programov** preko dolgoročnih pogodb v trajanju 10 let, pri čemer se dolgoročne pogodbe lahko sklenejo za izvajanje programov, ki so verificirani s strani Socialne zbornice. Podrobnejše pogoje (vrsta programov, obseg, pogoji za prijavo ...) določi minister za socialno varstvo s pravilnikom.

Delovna skupina Vključen.si, ki je prvi osnutek spremembe Zakona o socialnem varstvu že predstavila ministrici za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti ter kabinetu predsednice vlade, bo glede na dogovore na posvetu predlog spremembe dopolnila in začela z usklajevanji s pravno službo Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve.

Cilj zakonske iniciative je zagotoviti večjo stabilnost financiranja za programe socialnega varstva, ki jih v veliki meri izvajajo nevladne in druge nepro-

fitne organizacije. V zadnjih letih namreč med posameznimi razpisi za sofinanciranje s strani države prihaja do večmesečnih obdobij, ko ni jasno, kdaj bo naslednji razpis in ali denar sploh bo zagotovljen. To v praksi pomeni, da številni materinski domovi, komune, dnevni centri ..., ki pomagajo najbolj ranljivim skupinam prebivalstva, začasno ostanejo brez financiranja in so v negotovosti glede prihodnjega delovanja. Ker se stiska socialno izključenih v času krize še povečuje, se nam zdijo tovrstne situacije nesprejemljive, zato želimo s predlagano spremembo Zakona o socialnem varstvu socialnovarstvenim programom zagotoviti stabilnejše financiranje in s tem povezano večjo varnost za uporabnike.

Za dodatne informacije v zvezi s predlaganimi spremembami smo dosegljivi na zagovornistvo@vkljucen.si, kamor nam lahko pošljete tudi svoje komentarje, ter na telefonski številki 030 646 943. Prav tako se lahko nevladne organizacije na nas obrnete za pravne nasvete s področja socialnega vključevanja.

Gradivo predlagane spremembe ter podrobnejše informacije o postopku in razlogih so dostopni na: www.vkljucen.si.

Skupno preživljanje časa nas vse bogati. Mlade generacije dobijo zgled, kako njihovi starši ravnaajo s svojimi starši in kako stari starši spoštujejo svoje otroke ter so nanje ponosni.

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

- 3. 2. Baby handling, ob 18.00, v prostorih župnije Sv. Duh, Celje
- 3. 2. Tečaj izrednega delivca obhajila, Pristopati k bolnim in ostarelim ob 17.00
- 7. 2. Svetovanje in pomoč žrtvam nasilja, ob 16.00, Vrbje
- 10. 2. Kuharski tečaj, ob 17.00
- 11. 2. Skupina za žalujoče, ob 17.00
- 14. 2. Svetovanje in pomoč žrtvam nasilja, ob 16.00, Vrbje
- 13. 2. Skupina za mamice, ob 10.00, v prostorih župnije Sv. Duh, Celje
- 17. 2. KDŽ, ob 19.00
- 18. 2. Tečaj izrednega delivca obhajila, Psihologija bolnih in starostnikov ob 17.00
- 21. 2. Svetovanje in pomoč žrtvam nasilja, ob 16.00, Vrbje
- 24. 2. Kuharski tečaj, ob 17.00
- 28. 2. Svetovanje in pomoč žrtvam nasilja, ob 16.00, Vrbje
- 14. 3. Plenum ŠK Celje ob 16. uri pod geslom »Ker ljubezen že po naravi žene v prihodnost«

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

- 3. 2. Srečanje Karitas vipavske dekanije
- 6. 2. Umetniki za Karitas v galeriji Ars Sacra, Maribor, ob 18h
- 10. 2. Srečanje DK Idrija Cerkno
- 11. 2. Srečanje Tolminske OK Maša v domu Danica, Gažon, in praznovanje dneva bolnikov v Ilirski Bistrici
- 17. 2. Počitniški program za otroke v Ajdovščini in na Slapu
- 18. 2. Druženje generacij Il. Bistrica
- 25. 2. Srečanje Goriške OK
- 1. 3. ob 9. uri sv. maša cerkvi sv. Štefana v Vipavi, nato Občni zbor Škofijske karitas Koper v Škofijski gimnaziji Vipava

ŠKOFIJSKA KARITAS LJUBLJANA

- 30. 1. ob 19. uri v Cerknici predavanje **Kako izboljšati motivacijo za zdravljenje odvisnosti od alkohola** s predavateljem dr. Markom Pišljarjem, strokovnim direktorjem Psihiatrične bolnišnice Idrija
- 13. 2. ob 17. uri na Brezjah predavanje **Kako izboljšati motivacijo za zdravljenje odvisnosti od alkohola** s predavateljem dr. Markom Pišljarjem, strokovnim direktorjem Psihiatrične bolnišnice Idrija
- 27. 2. ob 17. uri v Ljubljani predavanje **Nasilje – odločno »NE«** s predavateljico dr. Andrejo Poljanec, spec. zakonske in družinske terapije
- 9. 2. ob 18. uri ŽK Dolnji Logatec organizira **dobrodelni koncert »Stopimo skupaj, podajmo si roke«** v športni dvorani v Logatcu
- 21. do 28. 2. 18. zimski tabor slepih **Kostanjevica na Krki – Leničev dom 2014**
- 15. 3. ob 9. uri sv. maša v stolni cerkvi sv. Nikolaja, nato Občni zbor Škofijske karitas Ljubljana na Teološki fakulteti v Ljubljani

ŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

- 8. 3. ob 9.30 sv. maša v mariborski stolnici, nato **Plenum Nadškofijske karitas Maribor** v Slomškovi dvorani

ŠKOFIJSKA KARITAS MURSKA SOBOTA

- 29. 3. **Plenum Škofijske karitas Murska Sobota**

ŠKOFIJSKA KARITAS NOVO MESTO

- 6. 3. ob 17. uri v Baragovem zavodu Četrtekov izobraževalni večer **»Nasilje – odločno NE«** s predavateljico dr. Andrejo Poljanec
- 22. 3. ob 9. uri sv. maša v župnijski cerkvi v Šmihelu, nato v veliki dvorani Baragovega zavoda Občni zbor Škofijske karitas Novo mesto

DUHOVNA DELA USMILJENJA – GREŠNIKE SVARITI

msg. dr. Jurij Bizjak

8

V preteklih Žarkih dobrote ste lahko prebrali o sedmih telesnih delih usmiljenja. Nekoliko manj znana pa so sedmera duhovna dela usmiljenja, ki se glasijo: grešnike svariti, zmotne učiti, dvomljivcem svetovati, žalostne tolažiti, krivico trpeti, žalivcem odpustiti, za žive in mrtve Boga prositi.

Zaradi svobodnjaškega ozračja v današnji družbi spada to delo usmiljenja med najbolj zoprne in težke naloge. Vsakdo misli, da je vse, kar govori in dela, dovoljeno in prav, in nihče se ne pusti opominjati in svariti. Uresničuje se opis iz Knjige modrosti, kjer nasilniki govorijo: »Za postavo pravičnosti imejmo svojo moč, kajti kar je slabotno, se izkazuje za neuporabno!« (Mdr 2,11). To pomeni: **Vse, kar moremo in zmoremo, tudi hočemo in smemo!** Kdo nas bo ustavljal ali klical na odgovor? V skrajnem primeru se sklicujejo na »svojega« Boga in izključujejo posredništvo katerega koli človeka. Razlika med kristjani in muslimani!

Silovite so Gospodove besede Ezekielu: »Sin človekov, pošiljam te k Izraelovim sinovom, k narodu upornikov, ki so se mi uprli. Oni in njih očetje so mi upirali do tega dne. Ti ljudje so trmastega obraza in zakrknjenega srca, k njim te pošiljam. Reci jim: Tako govori Vsemogočni Gospod! Naj poslušajo ali ne, zakaj uporna hiša so, vendar naj spoznajo, da je prerok med njimi! Ti pa, sin človekov, se jih ne boj, tudi njihovih besed se ne boj, čeprav so zate osat in trnje in prebivaš med škorpionji! Njihovih besed se ne boj in pred njih obličjem se ne tresi, zakaj uporna hiša so. Govori jim moje besede, naj poslušajo ali ne, zakaj uporni so« (Ezk 2,3–7).

O Janezu Krstniku piše Luka: »In še mnogo drugih opominov je dajal, ko je ljudstvu oznanjal evangelij« (Lk 3,18). Kristus nam naroča: »Če tvoj brat greši proti tebi, pojdi in ga posvari med štirimi očmi. Če te posluša, si svojega brata pridobil. Če pa te ne posluša, vzemi s seboj še enega ali dva, da se vsa zadeva ugotovi po izjavi dveh ali treh prič. Če jih ne posluša, povej Cerkvi. Če pa Cerkve ne posluša, naj ti bo kakor pogan in cestninar!« (Mt 18,15–17). Apostol Peter na binkošti pričuje in opominja: »Rešite se iz tega pokvarjenega rodu!« (Apd 2,40). Apostol Pavel skoraj v vseh pismih pogosto

svari in opominja. Učencu Timoteju piše, da je vse Sveto pismo koristno za poučevanje in opominjanje (2 Tim 3,16).

Silovite so grožnje prerokov. Prerok Izaija: »Čuvaji so slepi, vsi nič ne vedo. Vsi so nemi psi, ki ne znajo lajati. Sanjarijo in poležavajo in ljubijo spanje.

Foto: Andreja Urh

Ti psi so silno požrešni, ne poznajo sitosti. To so pastirji, ki ne poznajo razumnosti, vsi so se obrnili na svojo pot, vsi do zadnjega za svojim dobičkom« (Iz 56,10–11). Jeremijeve izpovedi (Jer 20). Kristus grozi učiteljem postave: »Gorje vam, učitelji postave, ker ste vzeli ključ do spoznanja: sami niste vstopili in tistim, ki so hoteli vstopiti, ste zabranili« (Lk 11,52). Apostol Pavel svari Timoteja pred lažnimi učitelji: »Učitelji postave hočejo biti, pa ne razumejo, kar govorijo, in ne, kar zagotavljajo« (1 Tim 1,7). Gregor Veliki o duhovnikih, ki ne oznanjajo besede. Z darom modrosti in čutom okusa .. •

koper

DUHOVNA OBNOVA ZA SODELAVCE KARITAS V BERTOKIH

Pavla Brec

Že vrsto let se sodelavci Karitas zberemo drugi vikend v januarju na duhovni obnovi v Bertokih. Letos se je to zgodilo v soboto, 11. januarja. Zbrali smo se ob 9. uri v cerkvi v Bertokih pri mašni daritvi, ki jo je vodil koprski stolni župnik dr. Primož Krečič ob somaševanju še treh duhovnikov, in sicer Marjana Jakopiča, Vinka Paljka in Franca Prelca. Čisto po naključju smo se zbrali pred praznovanjem nedelje Jezusovega krsta. Za temo predavanja si je g. Primož Krečič izbral Janeza Krstnika, ki pripravlja pot Jezusu in ponižno prizna, da je Nekdo močnejši od njega samega, ki je samo služabnik. Tudi sodelavci Karitas smo služabniki, ki pa za svoje delo potrebujemo veliko moči in ljubezni do bližnjega. Srečujemo se z mnogimi, ki še niso spoznali Kristusa, vendar jim moramo pustiti svojo pot.

Naše poslanstvo je, da jim olajšamo življenje. Ko delamo in se darujemo za druge, začutimo, da v nas raste Kristus, in tako rastemo tudi mi sami.

Po druženju ob kosilu smo v popoldanskem delu prisluhnili še predavanju ge. Gabrijele Valenčič o demenci. Govorila je o težavah te bolezni, ki je definirana kot duševna bolezen in katere pojavnost zelo narašča. To je bolezen, ko so ogrožene možganske funkcije, vzroki za nastanek pa so zelo različni. S pozornim spremljanjem sprememb v obnašanju naših bližnjih bomo bolezen prej prepoznali.

Ob koncu smo se razšli zadovoljni, obogateni in odločeni, da se zagotovo srečamo 10. januarja 2015. •

UMETNIKI ZA KARITAS V LJUBLJANI NA DVEH LOKACIJAH

Jožica Ličen

9. januarja je bilo v Galeriji Družina odprtje prodajne razstave likovnih del, ki so nastala v 19. mednarodni likovni koloniji Umetniki za Karitas z naslovom Pridite in pogledjte. Dogodek je glasbeno obarval Septet Fortuna, razstavo je odprl odgovorni urednik Družine msgr. Franci Petrič, ki se je v nagovoru spomnil sodelovanja Družine z Umetniki za Karitas in povedal:

»V vabilu, ki smo ga objavili v Družini pred skoraj dvema desetletjema, natančneje 26. novembra 1995, je prijazno napisano: 'Škofijska karitas Koper

organizira prodajno razstavo del iz slikarske kolonije in dobrodelni koncert Umetniki za Karitas. Izkupiček bo namenjen družinam v stiski.' Našteta so imena razstavljalcev: Azad Karim, Mojca Vilar, Marta Jakopič Kunaver, Lucijan Bratuš, Zmago Modic, Andrej Kosič in drugi. Tem se v dveh desetletjih, odkar 'Umetniki za Karitas' prihajate tudi v Ljubljano, posebno od leta 1995, ko smo odprli prostore Galerije Družina, kjer smo nocoj, pridružujejo nova in nova imena velikodušnih ljudi, umetnikov – dobrotnikov, ki bogatijo zakladnico dobrih del na slovenskih tleh.

V časih, ki niso težki le za ljudi, ki so v stiski zaradi pomanjkanja gmotnih dobrin, ampak odkrito priznajmo, tudi za umetnost in njene ustvarjalce, slikarke in slikarji, kiparke in kiparji in vsi prijatelji umetnosti pričujete, da ima pravi smisel le lepo, ki ga delimo z drugim. Sebičnost nas odvrča od lepega, dobrega, resničnega in enega, torej od Boga in njegove stvaritve – človeka. Z deli umetniki odstirate pogled na svet in dogajanje okoli sebe, opisujete svoje videnje in doživljanje stvarnosti ter nas dvigate v drugačen, bolj plemenit, prijazen in predvsem bolj človekoljuben svet.

Papež pravi, da je ljubezen tista, ki prinaša svetlobo in nas vabi (v spodbudi Radost evangelija) k dobroduelni ljubezni, ker edino ta osrečuje in resnično sveti. Sebičnost, zaprtost v svoj svet in nazore namreč življenjsko temo le še bolj stopnjuje. Ob delih, ki so na tej prodajni razstavi, sveti luč upanja v svet, tudi naš slovenski, in pripoveduje, da le ni vse črno, brezupno in slabo. Tako smo se namreč navadili na negativno, da pozabljamo, da je na tem našem sicer v mnogočem ubogem svetu veliko več lepega in dobrega kakor slabega. Res je sicer, da se srečujemo s sovražnostjo in nevarnostmi; s strupom, ki hoče pokvariti dobro, nas preoblikovati in popačiti. A v tem svetu, katerega del smo, niso le goljufije, davčne utaje, korupcija, nepoštenost, ampak je neizmerno več dobrote, velikodušnega razdajanja, nesebičnosti, pristnega služenja in ljubezni – karitas. O tem nam pripoveduje tudi razstava Umetniki za Karitas, ki tudi letos kakor romar potuje po naši domovini in zdaj tudi svetu (Bruselj, Dunaj) ter širi in utrjuje mrežo dobrega med ljudmi.

Družina, slovenski katoliški tednik, je bil in hoče biti tudi v prihodnje v službi enega, resničnega, lepega in dobrega, kakor ste tudi umetniki in vsi prijatelji umetnosti. Čestitke vsem umetnikom, karitativnim delavcem in seveda dobrotnikom, ki prispevate, da v našem prostoru zmaguje dobro.

17. januarja se je v Ljubljani, tokrat v razstavišču Ministrstva za obrambo, dogajalo odprtje prodajne razstave še neprodanih likovnih del z 18. mednarodne kolonije Umetniki za Karitas z naslovom »Lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, nag sem bil in ste me oblekli ...« (prim. Mt 25,35–37). Glasbeno je program popestrila komorna zasedba Orkestra Slovenske vojske, razstavo pa je odprl načelnik Generalštaba Slovenske vojske generalmajor Dobran Božič, ki je v nagovoru povedal:

»Vem, da sem dober govornik, saj ljudje vedno, ko zaključim govor, pravijo, da je to najboljša stvar, ki sem jo naredil. Da vam zaupam še nekaj o svojih

likovnih sposobnostih: ko sem najmlajši hčerki želel pokazati, kako se nariše kužka, mi je, ko sem končal svojo mojstrovino, rekla: 'I, kako lep pujsek.' Takrat sem dokončno opustil željo po likovnem izražanju.

Ob vsem tem pa vendar vidim nekaj povezav med vami, umetniki, in nami, vojaki.

Najprej je to samozavest:

- ki jo umetniki kažete, ko svoja dela, v katera ste zlili vsa svoja občutenja, pokažete na ogled svetu;
- vojaki pa samozavestno in s trezno glavo rešujemo situacije, v katerih pomagamo ljudem okoli sebe.

Morda je to razlog, da so nekateri pomembni slovenski vojaki, med njimi tudi naš vzornik general Maister, v preteklosti bili tudi umetniki. Tudi danes imamo med vojaki kar precejšnje število najrazličnejših ljubiteljskih umetnikov. Ti so se nedavno združili v kulturno-umetniškem projektu Note iz enote in nam sedaj pomagajo kulturno obarvati različne vojaške slovesnosti. Če citiram ameriškega umetnika Andyja Warhola, ki je nekoč dejal, da je umetnik nekdo, ki proizvaja stvari, ki jih ljudje ne potrebujejo, bi lahko našel podobnost z vojsko v tem, da tudi za nas nekateri menijo, da nas ne potrebujejo.

Pa vendar oboji, vojaki in umetniki, nenehno dokazujemo, da temu ni tako. Da lahko družbi, vsak na svoj način, ogromno doprinesemo. Vi s svojimi deli omogočate tudi umik iz realnosti,

mi poskušamo realnost izboljšati tako, da doma pomagamo takrat in tam, kjer je naše znanje potrebno, in tako, da zagotavljamo varno in mirno okolje tam, kjer to ni samoumevno.

In nenazadnje: obojim nam je skupno tudi, da nas

težave drugih ne pustijo brezbriznih.

Dokaz za to je nedvomno tudi odprtje današnje že tradicionalne razstave Umetniki za Karitas. Občudovanja vredno je, kako darujete svoj čas in talent.

Tudi v Ministrstvu za obrambo in Slovenski vojski se redno, na različne načine, trudimo pomagati tistim, ki potrebujejo pomoč. Še posebno če gre za otroke, nemočne in nedolžne žrtve razmer. Za najbolj ranljive smo slovenski vojaki že zbirali hrano, oblačila, igrače, tudi denar. In odziv naših pripadnic in pripadnikov je bil vedno nad pričakovanji.

Nedavno smo otrokom s cerebralno paralizo namenili izdatna sredstva, ki smo jih zbrali s prodajo vstopnic za božično-novoletni koncert Orkestra

Slovenske vojske. Na misijah se nenehno trudimo najti načine, kako v čim večji meri pomagati tudi tamkajšnjim otrokom.

Veseli me, da na takšnem dogodku, kot je današnji, združimo moči, saj skupaj lahko naredimo več. In veseli me tudi, ko vidim, da nas je mnogo, ki želimo po svojih močeh pomagati.«

Vseh prisotnih se je še posebej dotaknila misel povezovalke dogodka pastoralne asistentke vojaškega vikariata Silvestre Sadar, ki pravi: **»Revni niso lačni zato, ker se jih ne bi dalo nahraniti, ampak zaradi bogatih, ki se jih ne da nasititi.«** •

Ljubljana

DOBROTA NE POZNA NE ČASA NE KRAJA, POZNA LE SRCE

Metka Bogataj

Letos mineva že osemnajst let od prvega dobrednega koncerta Župnijske karitas Rovte. Nešteto pevcev, plesalcev, glasbenih skupin, zabavnih in narodnozabavnih ansamblov, igralcev, pripovedovalcev in voditeljskih dvojic se je v vseh teh letih zvrstilo na odru Doma krajanov v Rovtah. Iz vseh koncev in krajev Slovenije so prišli, mladi in nekoliko starejši, a vsi z enim samim, natančno zarisanim ciljem: **pomagati sočloveku v stiski**. Zelo razveseljuje tudi dejstvo, da je bila dvorana vedno zasedena do zadnjega kotička. To namreč pomeni, da je med nami še veliko ljudi z občutkom za sočloveka. Prav nič drugače ni bilo tudi letos, ko so se turbnega jesenskega 3. novembra zbrali ljudje od blizu in daleč in prižgali prenekatero zvezdico upanja ter s svojim darom pomagali marsikateri slovenski družini ali posameznikom, ki so se znašli na robu preživetja. Letos je koncert nosil še posebej pomenljiv naslov: *Verjamem vate*.

Glasbeni uvod je pripadal mladim glasbenicam, flavtistkam Marjani Treven, Veroniki Gabrovšek in Luciji Kavčič. Letos sta svojo voditeljsko spretnost pokazala tudi nova voditelja prireditve Jože in Maja. V uvodu sta pozdravila vse, ki so si vzeli čas in prišli na ta dogodek. Med njimi so bili tudi ugledni gostje cerkvene in politične javnosti na krajevni, občinski in državni ravni, strokovna sodelavka na Škofijski Karitas Alenka Petek, naš župnik Janez Petrič, poslanka državnega zbora Iva Dimic, predsednik Krajevne skupnosti Rovte Viktor Trček, župan Občine Logatec Berto Menard, podžupan Občine Logatec Ladislav Puc, direktorica logaškega Centra za socialno delo Tatjana Milavec, direktorica Zdravstve-

nega doma Logatec Matej Kunc, kolektiv Osnovne šole Rovte in ravnatelj Mitja Turk, svetnica mesta Ljubljana Mojca Kuclar Dolinar ter Ljudmila Novak iz Nove Slovenije ter predstavniki NSi ter SDS.

Najmlajši se prav radi preskusijo v igri. Pod mentorstvom učiteljice Petre so pripravili kar dve krajši igrici, ki sta govorili o odnosih med mladimi in njihovimi starši ter o prijateljstvu. Ni vedno lahko ubogati svojih staršev, pogosto besede le-teh gredo mimo otroških ušes. A otroci niso hudobni, le verjeti jim je treba in jim povedati, da jih imamo kljub njihovim napakam radi. Tako se lahko gradi tudi most prijateljstva med njimi in z drugimi ljudmi. Glasba je prav gotovo eden tistih mostov, ki so še kako trdni, ko gre za medsebojno povezanost. Veliko otrok se že zgodaj sreča s kakim inštrumentom, in kaj lahko se zgodi, da postaneta največja zaveznika in prijatelja. Harmonika je prirasla k srcu tudi Petru Kavčiču, ki je ubrano brzel s prsti preko tipk in izvalil iz njih sankoško polko. Med mladimi, predvsem dekletki, je

11

završalo takrat, ko je na oder stopil Dejan Vunjak. S svojo mladostno igrivostjo in preprostostjo je dobro ogrel poslušalce. Med posamezniki je nastopila tudi Martina Šraj, ki je še mlada, polna idej in zagnanosti. Sama piše besedila za svoje skladbe. Zapela je pesem Plešeta ter *I will survive* Glorie Gaynor. Ljubitelji petja pa so prišli na svoj račun tudi ob nastopu doma in tudi širše znane pevske zasedbe Odoica. Zapeli so hudomušni Lan sm se oženu in Šimen inu Agata. Iz naše neposredne bližine pa je prvič prišel sestav Mihatova banda. Petnajst sorodnikov že dobro leto deluje skupaj in zabava na družinskih praznovanjih. S pesmijo se da slaviti, pravijo člani zasedbe Gorčično zrno. Druži jih ljubezen do glasbe, bližnjega in Boga. Slavlilni pesmi sta bili *Slavim Boga* (Alabare) in *Moja usta tebe naj slave*. Kot vsako leto pa so dlani kar same udarjale druga ob drugo ob nastopu narodnozabavnih ansamblov. Tudi letos so bili med najštevilčnejšimi. Zanimiv

harmonikarski sestav s še bolj zanimivim imenom Nimaš za burek sestavljajo štirje petnajstletni fantje z diatoničnimi harmonikami. Skladbi Muzikantovo srce in Divja kri so zaigrali Arharjevi. Lahko smo ponosni nanje. Tudi Jurčki so bili na odru, njihove Polhov Gradec in Zlato pero so zazvenele ubrano in lepo. Kar zaplesali bi, če bi imeli dovolj prostora. Tega so izkoristili malčki, ki so se zazibali v prijetnih ritmih. Kar dvakrat zapored v dveh tednih pa so se na rovtarskem odru pojavili člani zasedbe Narcis, kjer igra naš domačin Uroš. Po praznovanju obletnice ansambla so pokazali tudi dobrodelnega duha in se odzvali vabilu na koncert Karitas. Tudi na ta način se lahko pokaže dobrota in povezanost. Rdeča lička in Noč pred poroko pa so zazveneli izpod njihovih prstov in iz njihovih grl. Vse navzoče sta med samim koncertom spodbudno nagovorila Alenka Petek in župan Berto Menard. Petkova je med drugim poudarila pomen deljenja dobrote z drugimi, kako **pomembno je verjeti v moč dobrote in da je Karitas ena sama dobrota**. Župan se je dotaknil pomena vrednot, ki pa jih je treba spraviti v življenje. Na papirju niso koristne nikomur. **Vsak od nas ima namreč hranilno knjižico življenja**, kamor se zapisujejo tako minusi kot plusi. Če je plusov več, bomo lahko šli na dolgo potovanje skozi življenje, če pa se je nabralo več negativnosti, bo ta dolg za nas moral plačati nekdo drug. Slediti je torej treba svojemu srcu in si nabirati pluse v svoji knjižici. Med vsemi točkami sta se spretno z besedami poigravala Maja in Jože ter dodala prireditvi mladostno razigranost in prisrčnost. Ko se je koncert približal svojemu zaključku, se je bilo treba zahvaliti vsem, ki so pomagali, da je uspel. Predolga vrsta za pisanje se je nabrala vseh dobrotnikov. Vsi, ki so denarno, materialno ali kako drugače poskrbeli za nemoten potek, so deležni pohvale in zahvale. Še tako majhen in neznamen dar je v očeh tistega nad nami izjemno velik in pomemben. Za vse pa velja, da beseda HVALA prihaja iz srca. Hieronim Kavčič je torej pripeljal koncert do polnoletnosti. Njemu in koncertu zaželim še veliko volje, zdravja in poguma na poti dobrodelnosti. Ober's band, ki je skrbel za tehnično plat, je dodal glasbeno zaključno točko. Luči so ugasnile, luč v naših srcih pa ne ugasne nikoli. Ta gori, dokler v srcu tli dobrota. Jaz verjamem vate, ti verjameš vame. •

maribor

PRAZNIČNI DECEMBER V DOMU SV. LENARTA

Polona Šporin

V sveti adventni čas smo v Domu sv. Lenarta vstopili s praznovanjem 1. adventne nedelje, ko obhajamo tudi nedeljo Karitas. Pri sveti maši je mašnik blagoslovil adventne venčke. V naslednjih dneh je Dom postopoma dobival vse bolj praznično podobo. Napolnila so ga razsvetljena in okrašena božična drevesa, zazvene so pesmi številnih nastopajočih ljudi dobre volje, zadišalo je po kuhinem vinu in domačih keksih. Prihajati so začela praznična voščila, stanovalce so obiskali predstavniki številnih društev in organizacij. Praznično voščilo z veliko dobrih želja so nam v glasbeno-plesnem nastopu prinesli otroci in vzgojiteljice iz sosednjega vrtca, poizkusili smo srečno na praznični tomboli, pomerili smo se na turnirju v pikadu, ki so se ga poleg stanovalcev udeležili tudi ekipi društva upokojencev Lenart in Malečnik.

V začetku meseca je stanovalce in zaposlene obiskal in obdaril sv. Miklavž. Zvrstili so se nastopi pevcev ljudskih pesmi iz Lenarta, lovskega ansambla iz Radvanja in Društva invalidov iz Maribora. Prevezla sta nas prisrčna družinska božična zgodba Kunavarjevih iz Moravč in nastop MPZ iz Korene.

Na dan pred božičem smo v avli in v kapeli postavili jaslce ter si na viden način približali tisto davno noč v Betlehemu ter podoživeli Jezusovo rojstvo. Noben praznik v cerkvenem letu ni prodrl človeku tako globlo v srce, ne posegel tako široko v osebno, družinsko, ljudsko in kulturno življenje, kakor božič. Noben večer ni tako domač, kakor je božični, in nobena noč ni tako svetla, kakor je božična. Verni človek ni obdal nobenega praznovanja s tolikim izrazom svojega duha in srca kakor božično praznovanje. Zato smo bili pri načrtovanju praznovanj posebej pozorni na resnični pomen praznikov. Popoldan smo se v kapeli zbrali pri polnočnici, ki so jo s petjem obogatili pevci domskega pevskega zbora. Po sveti maši smo simbolično pokadili in pokropili Dom. Ves mesec december je bila stanovalcem, ki so to želeli, na voljo vsa duhovna verska oskrba za poglobljeno pripravo na praznike.

Pred iztekom leta smo se v družbi Rudija Šantla zavrteli in razvedrili še na novoletnem plesu.

Praznični december je v vseh nas obujal otroško sanjarjenje in nas navdajal s spomini preteklih let. Prijetno je bilo, da smo praznike dočakali v miru,

prijetnem druženju s sostanovalci, zaposlenimi in z bližnjimi. •

O OBISKIH ŽK V DOMU ZA STAREJŠE

Polona Šporin

V Domu sv. Lenarta smo razmišljali, kako bi poglobili sodelovanje z župnijami, iz katerih prihajajo stanovalci, oziroma z njihovimi Župnijskimi karitas. Opažali smo, da duhovniki in prostovoljci prihajajo zlasti ob praznikih na individualne obiske k župljanom, ki se teh obiskov zelo razveselijo. Poleti smo v dopisu župnikom in prostovoljcem predlagali tako imenovani skupinski obisk oziroma srečanje, kjer bi se prostovoljci srečali z vsemi župljani hkrati na druženju, ob pogovoru. Prednost takšne oblike obiska vidimo predvsem v tem, da se ob takem obisku povežejo in družijo v domu živeči župljani med seboj in s prostovoljci. Na splošno namen obiskov prostovoljcev vidimo v tem, da starostniku pomagajo pregnati osamljenost in domotožje. Sproščen pogovor z »domačimi ljudmi« je vselej prijeten in še dolgo odmeva v človeku. In ne nazadnje je to tudi poslanstvo Karitas, ki bi ga lahko strnili v slogan »biti luč v temi, ki prinaša upanje ranjenemu srcu«.

Veseli smo bili, da sta se dve ŽK odločili za takšen način druženja s svojimi župljani. Župnik Janko in prostovoljci ŽK Cerkvenjak so župljane obiskali v tednu Karitas, župnik Marijan in prostovoljci ŽK Benedikt so svoje župljane razveselili v adventu. Tako organizirana srečanja so bila vseč tako stanovalcem kot tudi prostovoljcem. Stanovalec mi je po obisku povedal: »Malo smo pogučali in kavo spili. Nisem toliko vesel tega, kar so prinesli, bolj sem vesel, da so prišli in smo se lepo imeli.«

Morda bo njihova izkušnja in pričujoči zapis spodbuda še drugim prostovoljcem za takšno obliko obiska in druženja. •

ADVENTNO SREČANJE STAREJŠIH IN INVALIDOV

Marijana Tisovic

Vsako leto prvo adventno nedeljo Župnijska karitas Slovenske Konjice v okviru svojih programov povabi na srečanje starejše in invalide. Tako duhovno pripravo na božič povežemo tudi s prijetnim druženjem. Naši prostovoljci, skavti in domači poskrbijo, da se vsi tisti, ki preko leta ne morejo prihajati k sv. maši, lahko duhovno pripravijo na enega naših največjih praznikov, božič, v naši župnijski cerkvi sv. Jurija. Pred sv. mašo so na voljo tudi spovedniki. Pri slovesni sv. maši pa duhovniki podelijo tudi zakrament sv. bolniškega maziljenja. Po tej adventni duhovni pripravi pa se vsi skupaj preselimo v župnijski dom, kjer imamo družabno srečanje s kulturnim programom. Da ta srečanja uspešno potekajo, saj se jih vsako leto udeleži do 100 ljudi, se moramo še posebej zahvaliti Kulturnemu društvu Sv. Jurij ter vsem prostovoljcem, tako tistim, ki poskrbijo, da se naši povabljeni tega srečanja lahko udeležijo, kot tudi tistim, ki pripravijo pogostitev. Našim povabljenim ta srečanja res veliko pomenijo, saj neredko vidimo tudi solze sreče. Služenje sočloveku pa bogati tudi nas same. •

14

murska sobota

PRVA PРАВNA POMOČ

Jožef Kociper

Ko Bog da zajčka, da tudi deteljico zanj. Nauk, ki sem ga dobil v nežnih otroških letih od starejšega gospoda, se je v mojem življenju potrjeval velikokrat.

Desetega januarja tega leta prispe spodnje pismo obupane mamice. Na prav ta dan zazvoni tudi telefon: »Sem odvetnica. Želim pomagati ljudem v stiski s svojim znanjem.«

Spoštovani!

Prosim vas za plačilo stanovanjske položnice, sicer nam grozi deložacija.

Sem brezposelna mamica treh otrok, starih 5, 10 in 13 let. Pred dvema mesecema nas je zapustil oče otrok. Finančno nas ne podpira, tudi preživnine ne plačuje. Preselil se je v večje mesto, a si noče spremeniti stalnega bivališča. Zaradi tega imamo velike probleme, ker se njegovi prihodki upoštevajo pri izračunu socialnih pravic. Trenutno se preživljamo s sredstvi otroškega dodatka, ki pa so manjša od 120 €.

Mamici smo lahko na Škofijski karitas Murska Sobota pomagali le z urgentno rešitvijo plačila stanovanjskih stroškov. Ker za dolgoročnejše reševanje njihove stiske nismo imeli primerne »orodja«, smo na pomoč poklicali odvetnico. Z dovoljenjem prosilke za pomoč smo kopijo pisma poslali odvetnici. Kmalu smo dobili odgovor.

Hvala za poslano. Gospe bi lahko pomagala ali vsaj svetovala, da si uredi in tudi izterja preživnino, če ne bo šlo od zavezanca, pa vsaj od preživninskega sklada, ter uredi na CSD, da se dohodki partnerja ne bodo več upoštevali. Če se bo gospa odločila za pravno pomoč, mi jo lahko naročite v pisarno ali pa v petek k vam, najboljšo, da se to takrat dogovorimo.

Tako se je pričelo naše sodelovanje s strokovno pomočjo s pravnega področja in se še nadgrajuje. Podobne stiske srečujemo zelo pogosto. Mnogokrat smo nemočni kljub dobri volji pomagati reševati take stiske. Večkrat se izkaže, da samo odvetniško povabilo povzročitelju stiske reši nekatere za sočloveka v stiski nerešljive probleme, in ni potrebe po pravnih poteh. Žal pa se mnogokrat tudi sodno zapovedane rešitve ne spoštujejo v zadostni meri. Večkrat pa se žal tudi izkaže, da se vlagatelji prošnji ne zmorejo odločiti za pravni nasvet, čeprav so jim očitno kršene pravice, samo z izgovorom, da ne bi otrok »dobil vtisa, da mama ne mara njegovega

očeta«. V teh primerih bi želeli mamico opolnomočiti s strokovno pomočjo psihologa.

Pomembno se nam zdi, da sodelavci Karitas vemo, da imamo možnost brezplačne prve pravne pomoči. Izkoristili jo bomo v korist ljudi v stiski. Če imate vprašanja iz naslednjih področij ali pa morda tudi iz drugih, se obrnite na Škofijsko karitas Murska Sobota in povezali vas bomo s strokovno pomočjo.

Prva pravna pomoč, ki jo imamo dogovorjeno, je prvenstveno na področju **prava socialne varnosti** (pomoč pri uveljavljanju pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, zavarovanja za primer brezposelnosti in zdravstvenega zavarovanja ter socialne pomoči in družinskih dajatev), **družinskega prava** (svetovanje, posredovanje in pomoč pri zakonskih sporih ter sporih iz razmerij med starši in otroki) in **delovnega prava** (prva pomoč pri uveljavljanju pravic delavcev do delodajalcev). •

TRŽNICA KARITAS 2013

Marija Pušenjak

V Župnijski karitas Ljutomer že nekaj let pred božičem pripravimo Tržnico Karitas. Prostovoljne prispevke vedno namenimo za delovanje Župnijske karitas. Letošnjo tržnico smo pripravili v nedeljo, 22. 12. 2013. Sodelavke Karitas smo ob pomoči dobrih gospodinj spekle praznično pecivo, ga v soboto pred tržnico spakirale v primerne posode in ga v nedeljo po vseh sv. mašah ponujale ljudem.

Zanimanje je bilo veliko, saj nam je peciva že zmanjkalo pri 10. sv. maši. Praznična tržnica nas poveže z mnogimi, ki radi spečejo pecivo, ter mnogimi, ki jim namenimo dar od priprave tržnice. Pravijo, da je sreča v srečanju. Tudi letos je bilo ob pripravi in izvedbi mnogo srečanj z ljudmi dobre volje. Verjamemo, da smo številnim polepšali božično-novoletne praznike in je bilo božično pričakovanje duhovno še bogatejše. •

IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE PROSTOVOLJCEV ZA DOMAČO NEGO

Monika Novak

Sodelavci Župnijskih karitas murskosoboške škofije smo se udeležili izobraževanja in usposabljanja domače nege, ki ga je omogočila Škofijska karitas Ljubljana in je potekalo od petka, 10. 1., do nedelje, 12. 1. 2014, v Domu duhovnosti v Kančevcih. Predavateljica izobraževanja je bila ga. Anica Sečnik, višja medicinska sestra in učiteljica zdravstvene nege iz Ljubljane.

Problematika staranja prebivalstva predstavlja v razvitem svetu enega izmed resnejših izzivov, s katerim se soočajo razvite države. Tudi Slovenija

se sooča s procesom staranja prebivalstva. Staranje prebivalstva je pojav, ki pomeni povečevanje deleža prebivalstva nad določeno starostno mejo (običajno 65 let) ob hkratnem zmanjševanju števila prebivalcev, mlajših od 15 let, in ob podaljševanju življenjske dobe vsega prebivalstva. Če je več kot 10 % prebivalcev starih nad 65 let, govorimo o starem prebivalstvu. Za boljše razumevanje navajamo nekaj statističnih podatkov, ki jih lahko najdete v publikaciji z naslovom Starejše prebivalstvo v Sloveniji, ki jo je izdal Statistični urad republike Slovenije. V letih od 1989 do 2009 se je v Sloveniji delež prebivalcev, starih najmanj 65 let, povečal z 10,6 % na 16,5 %; to pomeni, da se je ta starostna skupina povečala za 125.000 ljudi. V istem obdobju se je delež prebivalcev, starih 0–14 let, zmanjšal z 20,9 % na 14,0 %. Ta trend se bo po napovedih nadaljeval. Najhitreje se povečujeta delež in število prebivalcev, starih 85 let in več. V Sloveniji jih je bilo leta 1989 nekaj manj kot 15.000 (0,7 % vsega prebivalstva); do leta 2009 se je njihovo število

več kot podvojilo (30.369); leta 2029 naj bi jih bilo po projekcijah 66.478, leta 2059 pa 136.720 (to pomeni, da bo predstavljalo 7,6 % celotnega prebivalstva).

Realna slika statističnih podatkov nam zgovorno priča o tem, da se bodo v sorazmerju z večanjem števila starega prebivalstva potrebe po zdravstveni oskrbi, domači negi ter pomoči starejšim in bolnim prav tako povečevale.

V Karitas smo mnenja, da lahko naša pomoč, ki poleg znanja premore še duhovno noto, bistveno pripomore k izboljšanju kakovosti jeseni življenja bolnika, ki žal ni več sposoben samostojno opravljati osnovnih življenjskih funkcij (umivanje,

16

hranjenje ...) ali pa je celo priklenjen na posteljo. Zavedamo se, da je vse več ostarelih in bolnih, ki potrebujejo našo pomoč. Izobraževanje, ki smo ga bili deležni, za nas predstavlja enkratno priložnost za pridobitev znanja, ki ga lahko učinkovito unovčimo pri svojem delu z bolniki. Še posebej smo veseli velikega števila udeležencev, ki so se z velikim zanimanjem udeležili tega izobraževanja. Vse usvojeno znanje in izkušnje, ki smo si jih delili v treh dneh skupnega druženja, so neprecenljiv zaklad, ki ga bomo zagotovo vključili v naše delo.

Predavanje je bilo razdeljeno na teoretični in praktični del celotne nege bolnika na domu. Spoznavali smo proces nege bolnika (postiljanje postelje, umivanje, preoblačenje v postelji, položaji bolnika v postelji ...), prehranjevanje bolnika (zdrava hrana ...), različne bolezni (sladkorni, srčni bolniki), bolezni, ki so posledica neprestanega ležanja v postelji (preležanine ...), uporabo pripomočkov za pomoč pri negi bolnika (postelja, voziček, nočna posoda, blazine za podporo, plenice ...) in domačo lekarno (dajanje zdravil, merjenje krvnega tlaka

in srčnega utripa, telesne temperature, vodenje evidence o stanju bolnika ...) ter si v pogovorih izmenjavali osebne izkušnje in doživetja.

Negovalci so pri svojem delu strokovno usposobljeni ljudje, ki znajo poskrbeti za bolnika. Priporočljivo pa je, da svojci bolnika prav tako poznajo osnove domače nege, saj s tem omogočajo sebi in bolniku lažjo oskrbo ter prispevajo k boljši kakovosti bivanja bolnika. In prav to je bil namen izobraževanja.

Vsak izmed nas se mora zavedati, da bo enkrat verjetno dočakal jesen svojega življenja. Znanje, modrost in življenjske izkušnje so vir bogastva, ki odlikuje starejšega človeka. Zato je na nas mlajših, da podarimo vsaj delček sebe, svoje ljubezni, ki je brez Ljubezni Njega, od katerega črpamo moč za naše vsakdanje delo, ne bi mogli izvajati tako, kot jo lahko sicer.

V imenu vseh udeležencev izobraževanja naj gre posebna zahvala gospe Anici Sečnik, ki je svoje znanje in izkušnje združila z duhovno dimenzijo in vse to nesebično delila z vsakim posameznikom. Najlepše se zahvaljujemo še bratom kapucinom iz Doma duhovnosti Kančevci, ki so nas tako gostoljubno sprejeli medse, nas duhovno okrepili in vsak dan poskrbeli, da smo se fizično okrepčali z dobro pripravljeno hrano.

Neprecenljiva pa je molitev, ki naj nas usmerja in spodbuja pri našem vsakodnevnem delu s sočlovekom. •

Molitev

Povej mi vedno znova, veliki Bog,
da ni pomembna samo rana, ki jo obvezujem,
ampak človek – Jezus, ki ga skeli.

Ni pomembna samo bolezen, ki jo zdravim,
ampak človek – Jezus, ki jo doživlja.

Zato te prosim, Gospod,
razjasni moje oči,
razsvetli moj obraz,
razveseli moje ustnice,
razneži moje roke,
da postanem človek – Jezus,
skoz in skoz – popolnoma.

novo mesto

OBISKOVANJE STAREJŠIH,
BOLNIH IN VAROVANCEV
VDC BREŽICE

Vilma Kerin

V adventnem času se vsi veselimo in smo polni pričakovanja svete noči. Kako lepo je postavljati jaslice, krasiti božično drevo, družina se zbere pri skupni molitvi, gremo k polnočnici in tudi miza je polna dobrot. Med nami pa je tudi veliko bolnih, osamljenih in trpečih. Le kako se naj nekdo veseli, če sam trpi, na svojo starost postane osamljen, ker so otroci odšli ali pa so nanj pozabili? Tudi v preteklem letu smo člani ŽK Cerklje ob Krki prinašali Jezusa v njihova srca in domove. Z obiski smo razveselili okoli 120 starejših in bolnih na njihovih domovih pa tudi v domovih za ostarele. V sodelovanju z varovanci Varstveno delovnega centra Brežice (VDC Brežice) smo zanje pripravili leseno zvezdo repatico z Jezuščkom in zraven dodali zavitek čaja.

Skromna pozornost, ki pa je mnoga srca ogrela ob pričakovanju svete noči.

V predbožičnem času pa smo varovancem Varstveno delovnega centra Brežice (VDC) pripravili presenečenje, ki je bilo predhodno dogovorjeno z vzgojitelji iz centra. Zanj varovanci niso vedeli. Povabili smo mlade fante iz skupine Iber, ki so se nam z veseljem pridružili z igranjem in petjem. Kot vsak dan so šli varovanci na malico, in ko so prišli nazaj, smo jih pričakali z živo glasbo. Veselje na obrazih je bilo nepopisno lepo. Najbolj neučakani so zavriskali ob prihodu in zaplesali kar v bundah. Za vsakega varovanca smo pripravili darilni paket, poleg tega pa vse zbrane pogostili s kremno rezino. Po treh urah neumornega plesa in petja se je druženje bližalo koncu. Vsi skupaj smo ob zaključku zapeli pesem Sveta noč in se počasi poslovili.

Kako malo je res potrebno, da nekoga osrečiš. Naj bodo naša srca tudi v prihodnje odprta za sočloveka v stiski in veselju.

Bogu hvala za vse! •

Škofijska karitas Novo mesto

v četrtek, 6. marca,

vabi na tradicionalni izobraževalni večer za sodelavce Župnijskih karitas. Večer bo potekal v veliki kapeli Baragovega zavoda, v Šmihelu v Novem mestu, s pričetkom ob 17. uri.

Gostja večera, **dr. Andreja Poljanec, spec. zakonske in družinske terapije**, bo predavala na temo: **Nasilje – odločno »NE«**.

Nekaj misli iz napovedanega predavanja:

Nasilje se v odnosih pojavlja precej pogosto, zato se včasih zdi, da je to povsem naraven pojav. Pa vendar temu ni tako. Nasilje ne sodi v nobene odnose, niti v starševske niti v odrasle. Nasilja si nikoli nihče ne zasluži.

Kot orkan, ki za seboj pusti navzven vidno razdejanje, pusti nasilje razdejanje v človekovi notranjosti. Za seboj pušča strah, ponižanje, žalost, bolečino, sram ...

Iskrenost do sebe, dostojanstvo in vztrajnost so pot, ki nas pelje do sočutnih, globljih in bolj polnih odnosov.

KARITASOVA »CIVILNA VOJSKA« SLIŠI NA KLIC DOBROTE

Lojze Štefan

Po dobrih desetih letih od zaključka civilnega služenja zadnjih dveh »civiljev« v programih Karitas smo na Klic dobrote povabili tudi vse, ki so opravljali nadomestno civilno služenje vojaškega roka v Slovenski in drugih organizacijah in ustanovah Karitas. Pravi podvig za sodelavce projekta Vključen.si s prostovoljci je bil obuditi bazo, ki smo jo v letih od 1994 dalje ustvarjali skupaj z našimi sodelavci. Ob tem se še s posebno ganjenostjo spomnim gospoda Iva Puca, ki je s takšno pozornostjo in skrbjo prihajal kot prostovoljec in urejal dokumentacijo, pripravljal poročila, vodil evidence izplačil in urnike ... No,

seveda je bila baza zagonetka zase, saj naslovi in kontaktne številke v večini primerov niso bili isti. Odziv pa je bil na prvo pismo kar skromen. Naredili smo še en korak in poklicali na vse delujoče številke, povabili, popravljali ... Veliko se jih je opravičilo, da ne morejo priti na srečanje, nekaj smo jih gotovo zgrešili z vsemi našimi sporočili, ampak nič hudega. Nekje moraš začeti. Okoli 30 mož, nekateri tudi s svojimi ženami in otroki, se je uro in pol pred koncertom zbralo v prostorih Golovca in z navdušenjem smo se pozdravljali. Priznam, da sem nekaj obrazov in imen že zgrešil – leta naredijo svoje, resnici na ljubo pa je treba tudi reči, da so nekateri postali še postavnejši, šarmantnejši, nekaterim se pozna dobra kuhinja njihovih najdražjih, nekateri pa so ... no, skoraj isti, kot so bili. V krogu smo se predstavili, kaj delamo, kje živimo in drugo zanimivo, pa tudi vsaj en lep spomin na civilno služenje. Pridružil se nam je tudi generalni tajnik Imre Jerebic, ki je vse pozdravil in jih povabil, naj (p)ostanejo naši sodelavci, promotorji, morda donatorji ali na drugačen način nadaljujejo, za kar so se usposabljali na svojih »delovnih mestih« (preko 140 različnih je bilo), ob svojih mentorjih (250 v vseh letih). Po zabavni in zanimivi predstavitvi smo se ob simbolični pogostitvi seznanili še s projektom Vključen.si, v katerega so se lahko z vpisom podatkov vključili, ter se z rdečo vrtnico v roki odpravili na ogled koncerta v dvorano. Večina je bila nad idejo občasnega srečevanja navdušena, in s tem so nam dali nalogo, da še enkrat prečešemo vso bazo naslovov in naslednjič z vabilom res dosežemo vseh 888 nekdanjih Karitasovih »civiljev« (upam, da so še vsi živi!). Hvala vsem, ki

so pomagali pri pripravi tega srečanja, predvsem Mihui, Tomu, Dominiku, s. Andreji in drugim, ter Mojci za pripravo prostora, postrežbe in za prekrasne vrtnice, ki so jih možakarji dobili namesto takrat, ko bi šli vriskajoč na »štelngo«. Veselim se že naslednjega srečanja! •

18

Ali imaš rad **otroke**?
 Imaš rad **pustolovščine**?
 Želiš svoj **prosti čas nameniti za druge**?
 Ali se rad **igraš**?
 Ali si **star več kot 16 let**?

Slovenska karitas vabi **mlade prostovoljce** k sodelovanju, da postanete animatorji-prostovoljci Karitas in lahko preživite poletne dni na morju na letovanju Počitnice Biserov in letovanju družin v Portorožu. To je program letovanja za otroke iz socialno ogroženih družin, ki zaradi različnih vzrokov ne morejo na morje skupaj s starši, ali pa so to otroci, ki prinašajo različne zgodbe iz svojih družin in lahko z nami preživijo drugačen, bolj prijazen teden. Vsak od otrok je biser. Veliki biseri pa so tudi animatorji, ki svoj čas namenijo za otroke. V program je vključenih sedem priprav, pri katerih bodo sodelovali tudi različni strokovnjaki, ki delajo z otroki.

Bodi del skupine **animatorjev na počitnicah Biserov** in svoje sodelovanje ali kakršnokoli vprašanje sporoči na e-mail: mojca.kepic@karitas.si. Prijave možne do 15. 2. 2013. Prvo srečanje bo konec februarja.

Mladi animatorji-prostovoljci pa dobrodošli k vključitvi kot prostovoljci tudi k drugim programom Karitas (delo z odvisniki, sodelovanje s prostovoljci ...).

Sodelavci Karitas, povabljeni, da obvestilo posredujete mladim v svoji župniji.

URESNIČENA POMOČ KARITAS NA FILIPINIH

Jana Lampe

Slovenska karitas je po novembrskem katastrofalnem tajfunu na Filipinih, ki je prizadel preko 12,1 milijona ljudi, začela z dobredelno akcijo za najnujnejšo pomoč prizadetim. Do sedaj smo **posredovali zbranih 51.000 EUR lokalni Karitas na Filipinih**, ki je skupaj s članicami mreže Caritas Internationalis **pomagala s prvo pomočjo preko 275.000 prizadetim ljudem** (55.000 gospodinjstvom) na 9 najbolj prizadetih otokih (Cebu, Aklan, Samar, Palawan, Antique, Capiz, Iloilo, Zahodni Samar, Leyte). Celotna mreža Caritas Internationalis je za pomoč na Filipinih do sedaj realizirala 2,1 mio EUR.

S pomočjo teh sredstev so ob tajfunu prizadetim družinam **razdelili že 24.300 paketov s hrano, 55.000 paketov s higienskimi in neprehrambenimi pripomočki** (vključno s posodami za kuhanje, odejami in mrežami proti komarjem) ter **preko 20.000 kompletov materialov za gradnjo bivališč** (kar vključuje ponjave, vrvi, žebelje in orodje).

Pablo Eliut, lokalni svetnik na otoku Leyte, je rekel: *»Karitas nam je dala riž, sardine, posode, pribor, milo, šampon, kladiva, žage in ponjave. Vse je zelo koristno. S ponjavami smo prekrili poškodovane strehe in uporabili orodje za popravilo hiš. Ljudje so zelo zadovoljni in hvaležni, da so prejeli vso to pomoč.«*

Pri razdeljevanju vse pomoči je **sodelovala cela »vojska« lokalnih prostovoljcev Karitas**, ki so bili tudi sami prizadeti ob tajfunu, a so kljub temu pomagali.

Lokalna Karitas sedaj na vseh otokih išče tudi najboljše načine za podporo ranljivim skupnostim,

da si bodo lahko zopet opomogle s pomočjo lokalnih virov hrane in načinov preživetja. Zato je po novem letu začela podpirati ponoven zagon ribolova, nabiranja morskih alg, sadjarstva in rejo perutnine.

Največje potrebe na Filipinih pa so še vedno pri izgradnji bivališč. Poškodovanih je bilo 1,19 milijona bivališč, 3,9 milijona ljudi (869.742 družin) je še vedno razseljenih, 93.814 ljudi živi v 384 evakuacijskih centrih. Poleg zagotovitve osnovnih življenjskih potrebščin bo Karitas še naprej pomagala pri zagotavljanju materialov za bivališča. Več o delu Karitas na www.caritas.org.

Foto: vse Caritas Internationalis

Slovenska karitas nadaljuje z zbiranjem sredstev za pomoč prizadetim:

Slovenska karitas,
Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana
TRR: SI56 02140-0015556761,
namen: FILIPINI, sklic: 00 621,
koda namena: CHAR, BIC banke: LJBASIX.

Iskrena hvala vsem za vašo pomoč. •

Prisedi k človeku in se pogovori z njim.

Ostani ob njem,

dokler je treba, in ne odidi,

dokler ne boš zanesljivo vedel,

da si ga prepričal, da ni sam.

Jorge Bucaya

*QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.*

ISSN 1581-5528

9 771581 552004